

הכנסת

הכנסת העשרים
מושב שלישי

פרוטוקול מס' 539
מישיבת ועדת הכספים
יום רביעי, ז' בכסלו התשע"ז (07 בדצמבר 2016), שעה 9:35

סדר היום:

פרק ח' כולו (מסים), מתוך הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות 2017 ו-2018), התשע"ז-2016

נכחו:

חברי הוועדה:

משה גפני – היו"ר
רחל עזריה – מ"מ היו"ר
נאוה בוקר
איתן ברושי
באסל גטאס
מנואל טרכטנברג
מיקי לוי
עודד פורר
מיקי רוזנטל

חברי הכנסת:

מוזמנים:

מנהל רשות המסים, משרד האוצר	–	משה אשר
יועץ מקצועי למנהל רשות המסים, משרד האוצר	–	רובי בוטבול
ממונה חקיקה, רשות המסים, משרד האוצר	–	ליאת גרבר
משרד המשפטים	–	שרית פלבר
נשיא לשכת רואי החשבון בישראל	–	יזהר קנה
יועץ הנשיא, לשכת רואי החשבון בישראל	–	אייל זשצקי
יו"ר ועדת המיסים, לשכת רואי החשבון בישראל	–	גיק בלנגה
חבר ועדת המיסים, לשכת רואי החשבון בישראל	–	ישי חיבה
פורום מיסים, לשכת עורכי הדין	–	טל עצמון
פורום מיסים, לשכת עורכי הדין	–	גיא כץ
פורום מיסים, לשכת עורכי הדין	–	יוסי אלישע
ממונת חקיקה, לשכת עורכי הדין	–	אוריין לביא
ממונה תחום מימון ותמריצים ממשלתיים, התאחדות התעשיינים בישראל	–	אורן הרמבם
סמנכ"ל כספים קבוצת אלוני חץ, עמותת CFOS לקשרי ממשל ומשק	–	אורן פרנקל
עורכת דין, עמותת CFOS לקשרי ממשל ומשק	–	דנה טל צדוק
לה"ב, לשכת ארגוני העצמאים והעסקים בישראל	–	איתן צחור
יו"ר ועדת המיסוי, לשכת התאום של הארגונים הכלכליים	–	צבי פרידמן

ייעוץ משפטי:
שגית אפיק

מנהל/ת הוועדה:
טמיר כהן

רישום פרלמנטרי:
הדס צנוירט

פרק ח' כולו (מסים), מתוך הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות 2017 ו-2018), התשע"ז-2016, מ/1083

היו"ר משה גפני:

בוקר טוב, אני מתכבד לפתוח את הישיבה. מנהל רשות המסים, יש עיצומים ברשות המסים. אנשים פונים אלינו, ומתלוננים על כך שלוקחים מהם מס, הם לא יכולים להגיש בקשה, לא מקבלים תשובות, גם בנושאי התרומות. האם אפשר לעשות שבינתיים, כל עוד יש עיצומים, שאנשים יקבלו ארכה של הנושאים שהם קיבלו עד היום? הציבור סובל.

משה אשר:

בוקר טוב. כמו שציינת, יש כרגע עיצומים, סכסוך מההסתדרות, עובדי רשות מסים. אני מאוד מקווה שהדברים האלה ייפתרו בקרוב.

לגבי האישורים, נבחן אם אפשר להאריך אותם כדי להקל עליהם. חלק מהדברים אפשר להאריך אותם – נעשה כן. אני מקווה שהדברים האלה ייפתרו כמה שיותר מהר.

היו"ר משה גפני:

שתאריכו את המועדים?

משה אשר:

מה שאפשר להאריך, נאריך.

יזהר קנה:

יש אישורים פרטניים, שכל פעם מקבלים מחדש. העברת כספים לחו"ל של המוסדות האקדמיים, תוכנות לספריות - - -

היו"ר משה גפני:

אני לא מבקש ממשה אשר לעשות מה שלא ניתן לעשות, אבל יש דברים רבים שניתן לעשות. צריך לדבר אתו פרטנית. הציבור סובל מזה. משה, אני מודה לך על התשובה. אני מבקש, אם אתה יכול לעשות. אנשים סובלים. זה דבר אחד.

עוד שני דברים. קודם כל, לגבי סדר היום, אני רוצה לשבת עם חברי בוועדה. אנחנו בינתיים עוד לא נמצאים בפתרונות של בעיות. זה בסדר, לא בוער שום דבר. הכול בסדר.

מה שביקשתי לעשות היום זה מיסוי חברות הארנק, שבזה לא דנו בכלל. אז אמרתי – אולי לפצל את זה. אני לא בטוח שזה בדיוק החוק שצריך לפצל. על כל פנים, אני רוצה לקיים את דיון עכשיו בשלב הראשון.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

אני רק מתקן אותך – התחלנו לדון, ומונח לפנינו נוסח שונה.

היו"ר משה גפני:

ביקשתי נוסח.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

שיסבירו לנו את השינויים.

היו"ר משה גפני :

לפני ששמתי את זה על סדר-היום, רציתי לדעת אם הגיע נוסח. הגיע נוסח. על זה נדון.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני) :

אבל לפני שנכנסים לדיון – הנוסח מוסכם? שנקבל סקירה, שנבין היכן אנחנו עומדים.

עודד פורר (ישראל ביתנו) :

מתי הגיע?

שגית אפיק :

אתמול ב-20:00 בערב הגיע נוסח עם עוד כמה תיקונים. זה לא חולק לכם – תיקונים קטנים יחסית. הנוסח שחולק הוא זה שקיבלתם לפני יומיים, ראשון בלילה.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת) :

למה חוות הדעת של הייעוץ המשפטי מובאית רק עכשיו, ולא כשהחוק הוצג בפעם הראשונה?

שגית אפיק :

העברנו חוות דעת. זו גרסה שלישית של חוות דעת שאנחנו מעבירים. אנו כל פעם מתקנים אותה בהתאם לתיקונים שאנו זוכים לקבל לילה לפני.

עודד פורר (ישראל ביתנו) :

רק מה חסר, אדוני – שלא מופיע שביקשתי בחוות דעת משפטיות – העניין של יחסי עובד-מעביד, האם זה מהווה שיקול נוסף לגבי אנשים שעובדים - - -

אייל לב ארי :

הערנו על הנקודה הזאת במסמך האחרון שהפצנו.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני) :

אני לא זוכר אם זה מוסכם על כל הצדדים, לשכת רואי חשבון.

שגית אפיק :

לא.

היו"ר משה גפני :

אני לא יודע. זו השאלה הראשונה שתישאל.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני) :

אני מצטער שהתפרצתי לדעת גדולים.

רחל עזריה (כולנו) :

מתכוונים לדעת גדולים; לא מתפרצים לדעת גדולים.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני) :

אני מכיר את המושג.

היו"ר משה גפני :

החלק הראשון הוא מה שאנו דנים עכשיו. לאחר ההצבעות במליאה אנחנו מתכנסים שוב. זה מה שמנהל הוועדה כתב בשעה 16:00. זו ההערכה של הזמן שתסתיימה ההצבעות במליאה.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

כולל חוק ההסדרה?

היו"ר משה גפני :

לא. אני מסביר. לאחר שתסתיימה ההצעות לסדר וכו', כנראה יבוא חוק ההסדרה, לפי התוכנית. יצטרכו להציג אותו לקריאה ראשונה, ולאחר מכן יתקיים דיון ארוך. בעת הדיון אנחנו נתכנס שוב. לי אין מה לחפש במליאה בדיון על עמונה, באופן אישי. אבל אם מישהו ירצה להתייחס לעניין במליאה, או נעשה הפסקה, או נאפשר לו לעלות למליאה. אנחנו נעצור את הדיון לקראת ההצבעה על חוק ההסדרה. בשני הדברים האלה, שמדובר על זמן ארוך מאוד, אנחנו נמשיך את הדיונים של מה שמופיע בסדר-היום.

לגבי הנושא של הקיבוצים, שהוא הסעיף האחרון בסדר-היום, ארצה עוד לעשות כמה בירורים, אם אכן באמת הגיעו להסדרה בעניין הזה. ייתכן שאוריד את זה מסדר-היום, כי אם הגיעו להסדרה, אין צורך בחוק – זה מה שנאמר לי כל הזמן. אם צריך חוק, פשוט אפצל את זה ואמשיך הלאה אחרי אישור התקציב. אני לא מכונת ירייה.

קריאה:

אפשר לעצור הכול.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

אנחנו בעד.

היו"ר משה גפני :

אמרו לי כל הזמן. נדבר על זה.

לגבי מיסוי חברות הארנק, אני מבקש לדעת את מה ששאל גם מיקי רוזנטל, וכנראה גם אחרים רוצים לדעת. משה, בבקשה.

משה אשר:

בוקר טוב. כפי שאמרנו בפעם שעברה, נתנו רקע בפעם שעברה על נושא חברות הארנק, וכל מיני תופעות שהן פחות לגיטימיות ויותר פסולות בנושא חברות – למשל, אנשים שמושכים הלוואות או לא מחזירים אותן, מדלגים על שלב מיסוי דיבידנדים, או אנשים שקונים דירות פרטיות או חפצים ביתיים אחרים, ולא משלמים מסים. בנושא הזה דנו עמוקות ורבות מאוד-מאוד עם הלשכות המקצועיות. מה שמובא לפניכם – זה נוסח שמוסכם על הצדדים בסך הכול. אני שמח שהלשכות יאמרו כמה מילים.

היו"ר משה גפני :

בבקשה.

ג'ק בלנגה:

ג'ק בלנגה, לשכת רואי חשבון. לגבי הפרק הראשון, שמדבר על יתרות חובה ודירות, כעיקרון 99% מהדברים סגורים; נשאו כמה נקודות שיש מחלוקת עם משרד המשפטים, שנעלה אותן כאן לתיקוני נוסח סופיים.

היו"ר משה גפני:

זה לגבי הפרק הראשון. הלאה. לגבי הפרקים האחרים?

ג'ק בלנגה:

לגבי הפרק השני, יש לנו עדיין מחלוקת לגבי חברות, כמה עובדים, עובדים בחברות האלה. יש מעט מחלוקות – לא הרבה. נסגור אותן.

היו"ר משה גפני:

נגיע.

ג'ק בלנגה:

לגבי הפרק השלישי, כרגע אין הסכמה על התיקון של 77 של חלוקת דיבידנד. היינו רוצים לעשות דיון יותר רחב בנושא.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

שגית אפיק:

והוראות המעבר?

ג'ק בלנגה:

הוראות המעבר, יש כמה בעיות עם התחולה, עם התאריכים. סיכמנו משהו עם רשות המסים. משרד המשפטים קצת נסוג מזה. כשנגיע לשם, נדבר על המועד המדויק של הוראות המעבר.

היו"ר משה גפני:

בבקשה.

צבי פרידמן:

צבי פרידמן, לשכת התיאום. היתה לנו ישיבה קצרה עם רשות המסים לפני מספר ימים בעקבות הבקשה של כבוד היושב-ראש. חלקם הגדול לא הגענו להסכמות, חלקם - כן הגענו להסכמות, ואותו חלק שהגענו להסכמות - - -

היו"ר משה גפני:

תגיד במהלך הדיון, מה הגעתם להסכמות ומה שלא הגעתם להסכמות. בבקשה.

אורן הרמבם:

אורן הרמבם, התאחדות התעשיינים. גם אני השתתפתי בפגישה עם רשות המסים. אני רוצה לחדד – כיוון שמדובר בשלושה פרקים שונים. יש שני פרקים שלכאורה - הם תחת הכותרת של חברות הארנק, אבל הם יחולו על הרוב המוחלט של החברות במשק, ויפגעו בפעילות השוטפת שלהן למרות התיקונים שהוכנסו בעקבות הפגישות אתם.

בנושא של משיכות הלוואות בעלים, וחיוב בחלוקת דיבידנד - אנו מבקשים - - -

איתן ברושי (המחנה הציוני):

אתה מדבר על סעיף 77?

אורן הרמבם :

נכון מאוד. עמדתנו היא לפצל לחלוטין את שני הדברים הללו מחוק ההסדרים, או להחיל אותם רק על חברות - -

היו"ר משה גפני :

תודה. בבקשה.

יוסי אלישע :

יוסי אלישע, לשכת עורכי הדין. ישבנו גם אנחנו עם לשכת רואי חשבון, עם מנהל רשות המסים והצוות המורחב שלו. אני יכול לומר שהחלק הראשון - יש בו דברים שמוסכמים, יש דברים שלא מוסכמים. צריך להבין, לראשונה, אולי בחקיקה בישראל, יש פה מס על מצב שאין התעשרות אמתית בצדו, ולכן צריך לדאוג פה בין השאר בפרקים הראשון והשני לפיין טונינד, ולוודא שכל העיוותים מסודרים, ושאו לא מניחים שיש - -

היו"ר משה גפני :

נדון.

יוסי אלישע :

הנושא השני, כפי שאמרנו גם בדיון הראשון, בסך הכול הנוסח שלפנינו הוא נוסח שמכליל את מרבית ההסכמות; רק צריך לחדד.

היו"ר משה גפני :

נגיע.

יוסי אלישע :

הפרק השלישי, סעיף 77, כפי שאמר גיק - טרם יש הסכמה לגביו. נכון להיום יש מחלוקות.

היו"ר משה גפני :

בבקשה.

דנה טל צדוק :

עו"ד דנה טל צדוק, עמותת CFOS. למרות חוזרות פניות ונשנות שלנו בעקבות בקשות כבודו, רשות המסים דחתה אותנו מלשבת אתנו, על אף שאנחנו מייצגים 700 חברות במשק, ורשות המסים לא ישבה אתנו.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני) :

גם אתי לא ישבתם.

איתן צחור :

לגבי הדיון המקדמי, לגבי הנושא של האישורים עקב נושא השריפה - העיצומים - האישורים לניכוי מס במקור לכלל עם ישראל - לא יכול לקבל כסף היום.

היו"ר משה גפני :

אני יודע. ביקשתי בעיקר על ניכוי מס במקור, שאפשר להאריך את זה.

איתן צחור:

בעניין החוק, אנחנו פה צוות מהצוות. הנושא היחיד שאנחנו רואים את העצמאים כפגועים פה זה נושא משרה, וארחיב על כך בהמשך.

היו"ר משה גפני:

תודה. מי מקריא? בבקשה.

ליאת גרבר:

סימן ב': מיסוי רווחי חברה. בפקודת מס הכנסה (בסימן זה – הפקודה) – (1) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ט) יבוא: (1) בסעיף קטן זה- "בעל מניות מהותי" – כהגדרתו בסעיף 88; "דירה" – כהגדרתה בסעיף 1 לחוק המכר (דירות), התשל"ג-1973.

אייל לב ארי:

מה ההגדרה?

ליאת גרבר:

חדר או מערכת חדרים שנועדו למגורים לעסק או לכל צורך אחר.

אייל לב ארי:

יותר מדירה רגילה, מהביטוי הרגיל.

יוסי אלישע:

אדוני, ההגדרה, כפי שהיא כתובה כעת, מכוונת לכל נכס, כולל נכס מסחרי.

אייל לב ארי:

נכון. לכן ביקשתי להדגיש.

יוסי אלישע:

- - - פרטיות ונכסים פרטיים.

היו"ר משה גפני:

תמשיכי את ההגדרות. לאחר מכן תקבל רשות דיבור.

ליאת גרבר:

יתרת זכות – יתרה הניתנת לפירעון בתוך 12 חודשים ממועד החיוב. מועד החיוב - אחד מאלה- (1) במשיכת כספים מחברה - בתום שנת המס שלאחר שנת המס שבה נמשכו; (2) בהעמדת נכס לשימוש - בתום שנת המס שבה הועמד לשימוש, ובתום כל שנה לאחר מכן עד למועד שבו הושב הנכס;

היו"ר משה גפני:

בבקשה.

יוסי אלישע:

ביחס לדירה, לא קיבלתי תשובה. האם אנחנו מכלילים גם נכסים מסחריים?

ליאת גרבר:

יש הגדרה של - -

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

הכוונה היא שבעל חברת ארנק לא יקנה לעצמו דירה מכספי החברה, ייתן לעצמו מתנה, ולא ישלם עבור זה מס.

ליאת גרבר:

זה לא רק חברת ארנק.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

בכינוי חברת ארנק. כשאנחנו מדברים על נכס מסחרי, שמשמש לעסק עצמו, למה להכליל בחוק?

ליאת גרבר:

זו לא הכוונה. אנחנו נראה בהמשך שהגדרת נכס - התנאי הוא שיש שימוש פרטי של בעל המניות. נגיע לזה.

היו"ר משה גפני:

כשנגיע לשם, תגידי שזו התשובה לשאלה הזאת. בבקשה.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

כדי להתכוון, היתה הגדרה כלשהי למהי חברת ארנק? כל פעם שכתוב פה חברה, הכוונה היא חברה.

ליאת גרבר:

החלק הראשון עוסק בכל החברות. החלק הראשון, שעכשיו אנו מדברים עליו, עוסק בכל החברות.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

יהיה בהמשך הגדרה מהי חברת ארנק?

ליאת גרבר:

כן, בחלק השני.

צבי פרידמן:

יש לי שתי הערות: קודם כל, לא ברור לי למה יתרת זכות מוגבלת בתוך 12 חודשים? מה יקרה אם נתתי הלוואה לחברה שלי ל-24 חודשים - -

היו"ר משה גפני:

אנחנו בהגדרות. נמשיך את החקיקה, הם יצטרכו להסביר למה זה 12 חודשים.

צבי פרידמן:

זה הזמן להסביר, כי אם יתרת הזכות היא ל-24 חודש, זה לא בפנים. אני לא רואה סיבה למה לא בפנים.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש לסיים את הפרק של ההגדרות, או שנדלג עליהן.

צבי פרידמן:

ועוד שאלה.

היו"ר משה גפני:

בסוף תשאל. לא לאשר תקציב למדינה זו החלטה שלי; זו לא החלטה שלכם בפיליבאסטר.

ליאת גרבר:

"משיכה של כספים מחברה" - לרבות כל אחד מאלה: (1) הלוואה, לרבות השאלה, או כל חוב אחר; (2) מזומנים, ניירות ערך, פיקדונות וכל ערובה אחרת שהחברה העמידה כבטוחה לחוב של בעל המניות המהותי; לעניין זה "ערובה" - ערבון, ערבות, התחייבות או בטוחה בכל צורה אחרת, והכל עד לסכום החוב האמור; ובלבד, שלא יראו כמשיכה - זה תיקון טכני; כתוב: משיכה של כספים מחברה - - -

ג'ק בלנגה:

איך קפצתם למטה? למה דילגת על כל ההגדרות? היינו בהגדרת דירה. לא קראנו בכלל. ליאת, למה לא קראתם את זה?

שגית אפיק:

ליאת, תני לי להקריא ונחזור להגדרות. תפתחו בבקשה בעמ' 2, פסקה (2), לקראת סוף העמוד.

יראו משיכה מחברה, במועד החיוב, כהכנסתו של בעל המניות המהותי. עכשיו נקרא את ההגדרה. מועד החיוב. מועד החיוב - אחד מאלה - במשיכת כספים מחברה - בתום שנת המס שלאחר שנת המס שבה נמשכו; בהעמדת נכס לשימוש - בתום שנת המס שבה הועמד לשימוש, ובתום כל שנה לאחר מכן עד למועד שבו הושב הנכס.

עכשיו אני מקריאה: משיכה מחברה: משיכה של כספים מחברה על ידי בעל מניות מהותי או קרובו, או העמדת נכס של חברה לשימוש, והכל במישרין או בעקיפין, למעט משיכה או העמדה לשימוש כאמור המהווה הכנסה אשר חויבה במלוא המס.

עכשיו תסבירי.

ליאת גרבר:

בעצם הסעיף המרכזי, סעיף 2 שאותו הקראת, מגדיר בעצם מה המקרים שבהם אנחנו רואים משיכות מחברה כבעצם דיבידנד או הכנסת עבודה או הכנסה מעסק, כפי שמוגדר בסדר הדברים. בעצם משיכה מחברה יכולה להיות של כספים או של נכס. אנחנו מכניסים משיכה של כספים מחברה גם הלוואות, מה שמודגר כהלוואה, השאלה או כל חוב אחר, לרבות אם החברה מעמידה ערובה לטובת הלוואה שבעל המניות לוקח. זו הגדרת משיכת כספים מחברה.

נכס זה לא כל הנכסים; זה רשימה סגורה של נכסים, כפי שרואים בהגדרת נכס - זה דירה שעיקר השימוש בה הוא לצרכיו הפרטיים של בעל המניות המהותי. אנחנו מבקשים להוסיף: לרבות תכולתה - זה תיקון ששלחנו אתמול.

שגית אפיק:

עוד לא הקראנו הגדרת נכס, אז חכי.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

איך נקבע עיקר? נאמר שיש רופא, שמתגורר ויש לו קליניקה באותה דירה. מה זה עיקרי פה?

משה אשר:

הדוגמה שניתנה פה – נניח יש חברה - - -

מיקי רוזנטל (המתחנה הציוני):

רופא, מקבל בבית.

משה אשר:

לא. יש חברה, שקנתה דירת מגורים. בתוך הדירה יש חדר אחד שהוא קליניקה. האם מדובר בדירת מגורים לעניין החוק הזה? במקרה הזה, כן, כי עיקר השימוש הוא מגורים.

מיקי רוזנטל (המתחנה הציוני):

איך קובעים? אם זו דירת שני חדרים – חדר אחד הוא קליניקה, ואחד הוא חדר שינה. איך קובעים? אני שואל לא בציניות. באמת אני שואל.

משה אשר:

המונח עיקר זה לפי רוב השטח.

איתן ברושי (המתחנה הציוני):

בארנונה יש הבחנה בין מגורים לעסקים, וגם כשיש עסקים בתוך מגורים, הארנונה חלה על העסקים. אני מכיר את זה.

ג'ק בלנגה:

אם זה שווה, הוא צריך לפנות. אם העיקר הוא במגורים, הוא לא צריך לפנות.

מיקי רוזנטל (המתחנה הציוני):

יש דירת שלושה חדרים. באחד הוא ישן, באחד מקבל קהל, ובאחד - - -

ג'ק בלנגה:

זה קבוע בחוק מיסוי מקרקעין. זה רץ עשר שנים, ההגדרות שם.

מיקי רוזנטל (המתחנה הציוני):

אם אין בעיה, נמשיך.

יוסי אלישע:

ליאת, הערה: למה הדירה עד תום שנת המס שבה הועמד לשימוש? אם בדצמבר, בסוף דצמבר חל החיוב? למה? אמרנו שזה מתנהג כמו משיכה, אז תום שנת המס שלאחר מכן.

ליאת גרבר:

במזומנים נתנו שנה שוטפת כל שנה. בהעמדת נכס - - - תום שנת המס זה ייחשב כמשיכה. הממוצע הוא חצי שנה.

יוסי אלישע:

אבל אם מישהו נכנס לחודשיים לגור, ונפל על סוף השנה, אתם עושים לו משיכה על כל שווי הדירה כאילו קנה את הדירה?

ליאת גרבר:

אנחנו קובעים פה מועדים כדי לא להיכנס כל פעם לדיונים.

יוסי אלישע:

אבל אמרנו ששימוש של שנה הוא סביר, גם במהלך החיים. שימוש זמני הוא לא התעשרות של כל שווי הדירה. אם נמצאים בחדר הזה שעה, לא צריך לשלם על כל שווי החדר. - - -

רובי בוטבול:

יש לך בממוצע חצי - - -

יוסי אלישע:

אין לך, כי עד תום השנה - - -

רובי בוטבול:

אבל יכול להיכנס ב-1 בינואר.

יוסי אלישע:

זה לא בסדר. זה לא סביר.

היו"ר משה גפני:

אי-אפשר ככה. נשאלה שאלה. מה התשובה? אם תהיה תשובה מספקת, זה בסדר. אם לא, נכניס את זה בחוק, שזמני זה לא.

משה אשר:

הרעיון הוא, מבחינתנו, שלא ייתכן שאדם קונה את דירת המגורים שלו בחברה, וזה לא משנה אם זה שנה, חצי שנה או פחות מזה. אנשים גם לא קונים דירה כדי לעבור חודש, ולחזור עוד חודשיים. זה לא המקרה. לכן הלכנו לקראת. אמרנו: לפי המאזן הראשון, סוף השנה הקרובה, כי אז באמת רואה החשבון יכול לבדוק את זה.

יוסי אלישע:

אין יתרה במאזן. את המאזן אתה פוגש בסוף הדרך.

צבי פרידמן:

אנחנו לא רואים סיבה למה לא לומר שימוש זמני - יוצא מהמשחק. חודשיים, שלושה - יוצא מהמשחק.

יוסי אלישע:

אדוני, אפשר לתת דוגמה?

היו"ר משה גפני:

לא. לא מקבלים? נחליט בהכרעה. הלאה.

ג'ק בלנגה:

ברשותך, ההגדרה של יתרת זכות, צריך להתעכב עליה. 12 חודשים נראה לנו קצת קצר. אני מציע שנאריך את זה ל-24 חודשים.

היו"ר משה גפני:

הלאה. 24 חודשים.

יוסי אלישע:

אם דנים בנושא יתרת זכות, אני לא מבין למה ההגבלה של זמן. תסבירו את ההיגיון. אם יש לי יתרת זכות, נתתי הלוואה לחברה. העמדתי כספים לחברה. החברה העמידה לי כספים. הבנקים לא מאפשרים לי למשוך את היתרות, כי זה עומד לפעמים לפרויקטים כהון עצמי. למה אני צריך להיות מחויב עכשיו על המשיכה הזאת?

היו"ר משה גפני:

מסכימים לזה?

ליאת גרבר:

מסכימים להאריך ל-24 חודשים.

יוסי אלישע:

אבל הארכה ל-24 חודשים זה לא פותר את הבעיה.

היו"ר משה גפני:

תודה. אמרת את דברך. להקריא הלאה.

קריאה:

היו"ר משה גפני:

יודעים מה? אגיע למצב שבו אקריא את הכחול ונצביע. הקואליציה תצביע בעד, האופוזיציה תצביע נגד. אני מנסה לתקן. אתם לא יכולים לקחת את כל הזמן על כל נושא. הבנתי. ביקשתי מהם לשבת אתכם. אנחנו לא מתחילים עכשיו דיון כזה.

שגית אפיק:

היא קוראת את עמ' 2 למטה, את ההוראה המהותית.

היו"ר משה גפני:

מתקנים את זה ל-24 חודש. הלאה.

ליאת גרבר:

(2) יראו משיכה מחברה, במועד החיוב, כהכנסתו של בעל המניות המהותי –

(א) מדיבידנד, אם היו רווחים בחברה ובהתאם לחלקו בהם; לעניין זה "רווחים" – כהגדרתם בסעיף 302(ב) לחוק החברות; (ב) במשיכה שפסקת משנה (א) אינה חלה עליה, אם מתקיימים יחסי עובד מעביד - כהכנסת עבודה; (ג) במשיכה שפסקת משנה (ב) אינה חלה עליה - כהכנסה מעסק או משלח יד.

(3) כספים שהושבו עד מועד החיוב ונמשכו מחדש בתוך שנתיים מהמועד בו הושבו, יראו אותם, עד גובה הסכום שנמשך מחדש כאילו לא הושבו, למעט אם נמשכו מחדש באופן חד פעמי, והוחזרו בתוך 60 ימים;

ג'ק בלנגה:

צריך לקרוא את ההגדרה של משיכה מחברה.

שגית אפיק:

הקראנו.

ג'ק בלנגה:

גם את פסקה (2)?

שגית אפיק:

אתה מדבר על משיכת כספים מחברה. זה עוד לא כאן.

ג'ק בלנגה:

משיכה מהחברה, בתוכה יש הגדרת משנה של משיכת כספים מחברה. צריך לקרוא גם אותה.

ליאת גרבר:

"משיכה של כספים מחברה"- לרבות כל אחד מאלה: (1) הלוואה, לרבות השאלה, או כל חוב אחר; (2) מזומנים, ניירות ערך, פיקדונות וכל ערובה אחרת שהחברה העמידה כבטוחה לחוב של בעל המניות המהותי; לעניין זה "ערובה" - ערבון, ערבות, התחייבות או בטוחה בכל צורה אחרת, והכל עד לסכום החוב האמור; ובלבד, שלא יראו כמשיכה של כספים מחברה סכום משיכות מצטבר, שלא עלה ביום כלשהוא בשנת המס וביום כלשהוא בשנת המס שלפניה, על מאה אלף שקלים חדשים;

צבי פרידמן:

למה הכוונה השאלה?

ליאת גרבר:

פסקה (2) בעצם אומרת, שמשיבה מחברה במועד החיוב - ומועד החיוב הוא המועד שהקראנו; לגבי כספים, זה שנה לאחר השנה שבה הם נמשכו, כלומר זה שוטף, לגבי נכס - זה השנה השוטפת, זה מועד החיוב. מועד החיוב זה הופך להכנסה של בעל המניות המהותי לפי סדר הפסקאות. פסקה (א) זה מדיבידנד. אם יש רווחים בחברה, האפשרות הראשונה היא שזה יהיה מדיבידנד. אם אין רווחים בחברה, בודקים אם מתקיימים יחסי עובד-מעביד, אז זאת תהיה הכנסת עבודה, ואם לא, אנחנו עוברים לפסקת משנה (ג) שאומרת שזו תהיה הכנסה מעסק או משלח יד.

פסקה (3) אומרת, שאם החזירו את הכספים עד מועד החיוב, ואולם משכו אותם מחדש בתוך שנתיים מהמועד שבו הם הושבו, יראו אותם עד גובה הסכום שנמשך כאילו לא הושבו. זה נועד למנוע מצב שבו יש החזרת כספים ומשיכה יום אחרי. למשל, החזרה של כספים ב-30.12, וב-1.1 שוב נמשכים הכספים. זה משהו שהוא מלאכתי, ואנחנו מונעים אותו באמצעות הפסקה הזאת.

היו"ר משה גפני:

שאלות? בבקשה.

יזהר קנה:

יש לפעמים שעבוד של מניות החברה עצמה, אז את צריכה להוציא את זה מסעיף 2. כלומר אם אני בעל מניות בחברה, ואני רוצה לקחת הלוואה מהבנק, אני משעבד את מניות החברה. זה לכאורה נכנס לסעיף 2, זה מופיע שם.

דבר שני, הרבה פעמים המערכת הבנקאית – בטח נתקלתי בזה בשבועות האחרונים – יש כל המערכת הצולבת, כלומר מגיע בנק, מגיע יחיד, מגיע חברה א', חברה ב', חברה ג'. הבנק דורש שהביטחונות יהיו ביטחונות צולבים לכל המערכת. כלומר המקרה הראשוני שהגעת אליו הוא מקרה הגיוני. את אומרת: לא יכול להיות שלחברה יש תיק ניירות ערך, והיא תשעבד אותו כדי לקחת הלוואה. 100% נכון. אבל לפעמים מגיעה המערכת הבנקאית ואומרת: יש לך ערבות במקום אחד, ערבות במקום שני, מקום שלישי – אני עכשיו עושה הצלבה על הכול, ואז את מכניסה אותו פנימה למרות שלא מכאן היתה היציאה. לכן את הערבויות הצולבות צריך להוציא החוצה.

היו"ר משה גפני:

אני עושה הפסקה. יש בקשה של חברת הכנסת סתיו שפיר לרביזיה, לדיון מחדש בפנייה לוועדה 205-206. קבענו את ההצבעה על הרביזיה ב-20:10. מכיוון שחברת הכנסת סתיו שפיר לא הגיעה, אני משנה את הנוהל בוועדה, ואני פועל על-פי התקנון, ומכיוון שהיא לא הגיעה, אין הצבעה והרביזיה שלה בטלה. למה אני עושה את זה – כי אני לא מוכן שמישהו יישב פה ויצלם איך אני מצביע לבד על רביזיה שהיא מבקשת ולא מגיעה. אני פועל על-פי התקנון. הרביזיה בטלה, ולא מצביעים.

הלאה. תשובות.

יוסי אלישע:

אם אפשר רק לחדד את הנקודה של יזהר, כי אנחנו מדברים על מצב שהבעלים מעמיד ערבויות לטובת החברה שלו. כל אדם שניגש לפתוח חשבון בנק, חותם על ערבויות של כל מה שיש לו בערך לטובת החברה, ואין פה הדדיות.

היו"ר משה גפני:

בבקשה, תשובות.

ליאת גרבר:

נצטרך לחדד את זה אתם, את הסוגיה הזאת.

קריאה:

אתם תקזזו ערבויות של הבעלים?

היו"ר משה גפני:

בבקשה.

צבי פרידמן:

משיכה מוגדרת בתום שנת המס שבה ניתנה המשיכה. אני אומר, מהניסיון שלי לגבי הלקוחות שלי, מאזנים בדרך כלל נערכים בנובמבר-דצמבר, כלומר אני יודע את יתרת החובה שלי בחברה רק ב-31.12.16. אז תנו לי כמה חודשים להתארגן ולהחזיר את הכסף. מה הלחץ? זו הכנסה חייבת. אתה משלם מס כהכנסה לפי סעיף 2.2 או לפי סעיף 2.1. תנו לי שלושה חודשים, חצי שנה. תנו לי להתארגן, להחזיר את הכסף. רוב המאזנים נערכים בדצמבר.

משה אשר:

דנו בזה.

מיקי לוי (יש עתיד):

הוא אומר שזה יכול להגיע לשנתיים.

צבי פרידמן:

לא נכון. אני משלם על זה ריבית, 3ט. יש גם מס ערך מוסף. משלם ריבית יקרה. אתה לא יכול לחייב אותי במס. תן לי להתארגן שלושה חודשים להחזיר את הכסף.

משה אשר:

יש לך שנה וחצי להתארגן.

צבי פרידמן:

לא נכון. אני לא יודע. אני יודע בדצמבר מה היתרה שלי בשנה קודמת.

מיקי לוי (יש עתיד):

גפני, על שלושה חודשים זה ויכוח עקר.

היו"ר משה גפני:

אז מה אתה מציע?

מיקי לוי (יש עתיד):

שיהיה עוד שלושה חודשים. זה לא נכנס לתאריכים עגולים.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

בטח שכן. הוא רוצה עד סוף שנת המס.

ליאת גרבר:

הוי 90 ימים בכחול. הארכנו את זה לכמעט שנתיים.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

אתה יכול לערער על המקדמות, אם יש לך בעיה.

היו"ר משה גפני:

בבקשה.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

אי-אפשר להתחשבן סופית על המס אלא אם זה הופיע בדוח המבוקר, שמופיע ב-30.11, שנה אחרי זה.

היו"ר משה גפני:

בבקשה.

אורן הרמבם:

אני רוצה להזכיר שוב שלא מדובר רק בחברות ארנק; מדובר גם בעסקים ומפעלים קטנים ובינוניים, שההגבלה של 100,000 שקלים בכלל לא רלוונטית לגביהם.

קריאה:

ואם נרים את זה ל-200?

אורן הרמבם:

גם 200,000 שקלים זה סכום מאוד נמוך. עסקים קטנים ובינוניים בישראל מוגדרים כעסקים עם מחזור של עד 100 מיליון שקלים.

קריאה:

זה לא קשור לעסק קטן. הוא מושך כסף לשימושיו הפרטיים.

אורן הרמבם:

זה ועוד איך קשור. 100,000 שקלים עבור עסק קטן או בינוני, שהמחזור שלו הוא 10, 15 - - -

היו"ר משה גפני:

תודה. אני מבקש לא לענות לזה. לא הגענו לזה. הערה שנרשמה. אני מבקש תשובות מרשות המסים. הלאה.

ליאת גרבר:

אני קוראת את פסקה (4), ואקריא את הגדרת נכס, שעוד לא הקראנו. עמ' 3 למעלה.

נכס שהועמד לרשות בעל המניות המהותי והושב עד מועד החיוב, ולאחר מכן הועמד לשימוש מחדש בתוך ארבע שנים מהמועד בו הושב, יראו אותו כאילו לא הושב;

אקריא את הגדרת נכס עכשיו.

שגית אפיק:

עכשיו אנחנו מדברים על נכס שהועמד לרשות בעל המניות המהותי, מהו נכס.

ליאת גרבר:

"נכס" - כל אחד מאלה - (1) דירה - אנחנו מבקשים למחוק את כולה או חלקה - אשר עיקר השימוש בה הוא לצרכיו הפרטיים של בעל המניות המהותי, ואנחנו מבקשים להוסיף: ולרבות תכולתה;

היו"ר משה גפני:

מה זה לרבות תכולתה?

משה אשר:

קונים דירה. פלזמה, טלוויזיה - תכולה.

שגית אפיק:

למה הורדתם כולה או חלקה? אה, כי עשיתם עיקר השימוש.

היו"ר משה גפני:

מה התכולה תוסיף?

ג'ק בלנגה:

היא תגדיל את החוב, אדוני. אם מישהו קנה דירה ב-2 מיליון שקל, ואחר כך עשה ציוד בעוד מיליון שקל, החוב יהיה 3 מיליון שקל.

היו"ר משה גפני:

הלאה.

ליאת גרבר:

(2) חפצי אומנות או תכשיטים; (3) כלי טיס וכלי שיט אשר עיקר השימוש בהם הוא לצרכיו הפרטיים של בעל המניות המהותי; (4) נכס אחר שקבע שר האוצר לעניין זה בצו;

רק אסביר.

מיקי רוזנטל (המתחנה הציוני):

מה זה הצו שמטריד אותי פתאום?

היו"ר משה גפני:

צריך באישור ועדת הכספים. שר האוצר קובע. להסביר.

ליאת גרבר:

יש פה רשימה סגורה של נכסים. הנכס הראשון הוא דירה. התנאי הוא שזה לצרכיו הפרטיים של בעל המניות המהותי. זו עונה לשאלה שעלתה פה בהתחלה, מה קורה אם זה שימוש עסקי לצורכי העסק - אז זה לא נכנס לסעיף הזה.

חפצי אומנות או תכשיטים וכלי טיס וכלי שיט - כלי שיט - יש המבחן של עיקר השימוש, ונכס אחר שקבע שר האוצר, אם נראה - באישור ועדת הכספים.

היו"ר משה גפני:

אני גם לא מבין אתכם. אתם ישתם אתם, עכשיו הבאתם נוסח חדש, וכל הדיון בוועדה הופך להיות - את כל זה רציתי למנוע.

ליאת גרבר:

אני אקרא גם את עלות נכס.

"עלות נכס" - הגבוה מבין יתרת שווי הרכישה כאמור בסעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין, או עלות הנכס בדוח על המצב הכספי של החברה בניכוי פחת שנצבר בשל הנכס לפי סעיף 21 לפקודה;

לפי ההגדרה הזו נקבע איך לחייב את השווי של בעל המניות. בעצם זה יהיה הגבוה מבין יתרת שווי הרכישה. זה לפי חוק מיסוי מקרקעין שמנכה פחת ומוסיף את ההוצאות האחרות שקבועות בסעיף 39 לחוק מיסוי מקרקעין, או עלות הנכס בדוח על המצב הכספי של החברה - זה השם החדש של מה שאנו מכירים כמאזן, בניכוי הפחת, כלומר את הפחת אנו כן מאפשרים - הוא ינוכה מעלות הנכס.

היו"ר משה גפני:

טוב. שאלות? בבקשה.

יוסי אלישע:

לעניין העלות, לצורך עיקרון רצף המס, הרי אם מחייבים בעלות מסוימת, במכירה צריך לתת אותה עלות. פה יצרתם את הגבוה, אבל במכירה הוא יקבל את העלות לצורכי מס. למה העלות כאן היא לא

לעולם לצורכי מס? מה זה מעניין אתכם מה רשום בספרים? הוא רכש, יש עלות לצורכי מס. כשהוא ימכור, הוא ישלם מס רק על ההפרש? זו העלות. למה יש פה שתי עלויות? אין שתי עלויות.

היו"ר משה גפני:

תשובה. בסדר, קיבלנו את ההערה. אני מבקש לכתוב את השינוי.

ג'ק בלנגה:

שלוש הערות, אדוני. בפסקה (4) של נכס שהועמד לרשות ואחר כך הושב תוך ארבע שנים, אנחנו מבקשים לקצר את זה לשלוש שנים. סיכמנו לשנתיים בהתחלה. הם העלו את זה לארבע, וכנראה כדי שתהיה פשרה - לשלוש.

היו"ר משה גפני:

מסכימים לשלוש? אתם מוכנים לרדת לשלוש?

ג'ק בלנגה:

בזמנו סיכמנו שנתיים. כתוב ארבע שנים.

יוסי אלישע:

מה ההתלבטות?

היו"ר משה גפני:

שלוש. הלאה.

ג'ק בלנגה:

הערה שנייה. בהגדרת נכס יש ארבע פסקאות משנה. רק בשתיים מהן יש עיקר השימוש לצרכים הפרטיים - לא בפסקה (2) ולא בסמכות שר האוצר. בשתי הפסקאות האלה חייבים להוסיף: לצרכים הפרטיים של בעל המניות. אני מציע שזה יהיה ברישא.

ליאת גרבר:

לגבי פסקה (2), זה מסוג הנכסים שאנו חושבים שלא יכול להיות להם שימוש לא פרטי.

ג'ק בלנגה:

בטח שאפשר.

ליאת גרבר:

יהיה לנו מאוד קשה בכל - -

ג'ק בלנגה:

אם יש מישהי שמציגה את התכשיטים, והיא במקרה נשאה את זה הביתה, זה עדיין לא הופך להיות נכס שלקחה אותו. יש גם חברות שעוסקות באומנות ובתכשיטים במשק. לכן אי-אפשר להחיל את זה באופן רחב. עיקר השימוש - לטובת בעל המניות. בטח בסמכות שר האוצר. שר האוצר לא יכול לקבוע.

היו"ר משה גפני:

שר האוצר זה באישור ועדת הכספים.

ג'ק בלנגה:

בכל מקרה צריך להיות רק לנכסים פרטיים, אדוני.

ליאת גרבר:

יוכל לבוא בפני הוועדה, כשזה יגיע לוועדה.

ג'ק בלנגה:

למה לא מגדירים כאן?

היו"ר משה גפני:

ליאת או משה, למה אי-אפשר להוסיף, כללית, שההגדרה היא לצרכיו הפרטיים? הגדרה.

שגית אפיק:

להכניס את זה לרישא.

היו"ר משה גפני:

כן. לא פרטני.

ליאת גרבר:

הטכניקה פחות חשובה.

שגית אפיק:

כי אז זה יחול על כל הגדרת נכס, כי זה מה שאתם רוצים – שזה יהיה לצורך פרטי.

היו"ר משה גפני:

אני לא רואה בעיה בזה.

ליאת גרבר:

המטרה היא שלא בכל תיק נתחיל לבדוק. בחפצי אומנות ותכשיטים זה מאוד קשה בכל תיק לבדוק, אם זה שימוש פרטי או שימוש עסקי.

היו"ר משה גפני:

תצטרכו לעשות את זה בכל מקרה. בא אדם ואומר - -

משה אשר:

אסביר. לגבי דירה ולגבי כלי טיס וכלי שיט, רשמנו שהעיקר הוא פרטי – אין בעיה. הבעיה היא לגבי חפצי אומנות ותכשיטים. אנחנו לא יודעים לומר מתי היא ענדה את התכשיט או לא. לא נחפש את זה. אלה הם סוג הנכסים שלא צריכים להיות בחברה.

מיקי לוי (יש עתיד):

אם העסק הוא עסק לחפצי אומנות – בסדר. אלה שני סעיפים.

היו"ר משה גפני:

משה, כשמדברים על דירה ודברים כאלה – ברור, מובן מאליו. יש איש אשה או גבר שיש להם סוכנות לחפצי אומנות או סוכנות לכלי שיט.

משה אשר:

כלי שיט אין בעיה.

מיקי לוי (יש עתיד):

חפצי אומנות וגלריה.

היו"ר משה גפני:

לגבי שר האוצר גם אין בעיה – הוא בא לוועדה.

נאמר מישהי שיש לה סוכנות לתכשיטים. למה זה לא צריך להיות כתוב? מה יש פה לבדוק? אתם לא בודקים. עיקר עסקו זה.

מיקי לוי (יש עתיד):

יש לה חנות של תכשיטים. כל יום היא רוצה להחליף תכשיט. תגיד לה עם מה ללכת? תגידו עיקר עסקו – זה או גלריה או חנות תכשיטים. נגמר.

היו"ר משה גפני:

בדיוק. רבותיי, למה ההתעקשות על זה? המקרים הם מאוד בודדים ומאוד ברורים. חפשו את הנוסח. הלאה.

ג'ק בלנגה:

אז אני מבין שננסח את זה מחדש?

היו"ר משה גפני:

לא. אתם לא מעורבים בכך. זה אנחנו מול רשות המסים.

ג'ק בלנגה:

עוד הערה אחת – בהגדרת עלות נכס, השתרבב פה ונהיה בלגאן בין חוק מיסוי מקרקעין לכלי טיס. למיטב ידיעתי, כלי טיס לא פחות מיסוי מקרקעין, בטח לא תכשיטים.

רובי בוטבול:

זה עלות הנכס בדוחות.

ג'ק בלנגה:

הבנתי, אבל אי-אפשר לנסח הגדרה שמתחילים מחוק מיסוי מקרקעין, ומסיימים בדוחות הכספיים. זה נראה לא טוב. צריך לנסח את כל ההגדרה מחדש. התחלת את ההגדרה – עלות של נכס. נכס זה כלי טיס. הגבוה מבין יתרת שווי הרכישה בחוק מיסוי מקרקעין. זה לא נכון. אי-אפשר לנסח חוק בצורה הזאת.

ליאת גרבר:

בסדר.

ג'ק בלנגה:

אז ההגדרה תנוסח.

שגית אפיק:

בסדר, נכתוב את זה אחרת.

היו"ר משה גפני:

תודה. בבקשה.

גיא כץ:

גיא, מלשכת עורכי הדין. נקודה טכנית שאני חושב שהוסכמה כבר – אם קובעים שהמשיכה היא הכנסת עבודה, צריך לתת הוצאה בחברה למרות תקופות התיישנות. יש פה משהו שהוא לא ברור.

יוסי אלישע:

אדוני היושב-ראש, יש פה משהו שהוא קריטי, כי אם נקבע שהמשיכה, שזו הלוואה אמתית לגמרי שהוא מתכוון להחזיר, אבל למרות זאת מחייבים אותו כאילו זו משכורת - -

היו"ר משה גפני:

על איזה סעיף אתה מדבר?

יוסי אלישע:

משיכת בעלים – 2. משיכה מהחברה עשויה להיחשב כמשכורת. ברור לחלוטין, כשהבעלים משלם עליה 50%, על הלוואה שיכולה להיות אמתית לגמרי, שהוא צריך להחזיר, החברה אמורה לקבל ניכוי כהוצאת שכר. זה ברור לגמרי.

רובי בוטבול:

ברור שבכסף.

משה אשר:

בכסף – כן.

יוסי אלישע:

הוא יחויב כמס. אני כשותף שלו, לא מוותר לו. רוצה שהוא יחזיר את הכסף. לא יהיה תשלום.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

הוא אמר שכן. אתם לא מקשיבים.

ליאת גרבר:

אמרתי שבמשיכת כספים, שזו הכנסת עבודה – כן.

יוסי אלישע:

זו לא משיכת כספים. לא. אם יש עכשיו אירוע מס, ורמת היחיד משלם 50% מס, הוא לא מושך. אני השותף שלו, לא מאפשר לו למשוך את זה. אני רוצה שהא יחזיר את הכסף. זה הוצאה במישור החברה? אתה אומר: רק במועד שהוא ימשוך את הכסף.

רובי בוטבול:

לא. אם חייבנו אותו על משיכת כספים כמשכורת, זו הוצאה.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

זה היה ברור. אתם לא מקשיבים. תקשיבו קצת.

היו"ר משה גפני:

הלאה.

ליאת גרבר:

פסקה (5). יתרת זכות שנוכחה מהכנסה כאמור בפסקה (6)(א)(1) או (6)(ב)(1) ונפרעה בתוך שנתיים מהמועד בו נוכחה, יראו אותה, עד גובה הסכום שנפרע, כאילו לא נוכחה;

ג'ק בלנגה:

אנחנו מבקשים פה שיהיה שנה.

שגית אפיק:

ביתרת זכות ביקשתם שנתיים.

ג'ק בלנגה:

לא. זה המצב ההפוך כרגע. אנחנו מבקשים שזה יהיה שנה. זה גם מה שסוכם, כי לא הגיוני, שאדם נתן הלוואה, ויש לו יתרת זכות כנגד הלוואה הזאת, מכל מיני שיקולים ונסיבות. אם הוא מושך את זה אחרי 24 חודשים, אתם מחייבים אותו ביתרת חוב. זה לא הגיוני, משה. אז תעשה 12 חודשים רצופים.

רובי בוטבול:

אנחנו לא רוצים את המשחקים.

ג'ק בלנגה:

אגב, שנתיים זה לא שנות מס; זה 24 חודשים.

רובי בוטבול:

לא רוצים שהוא יכניס כסף, ימושך כסף. לא יכולים לעקוב.

קריאה:

ליאת גרבר:

עושים את החקיקה.

ג'ק בלנגה:

נסכם 18 חודשים.

היו"ר משה גפני:

רבותיי, מה זה הדיבורים האלה? עם כל הכבוד, הגדלנו לכם לשנתיים קודם. אני מציע שנה וחצי, ולהמשיך הלאה. הלאה.

יזהר קנה:

כבודו, יש עם זה בעיה.

יוסי אלישע:

זו הגדרה הפוכה.

היו"ר משה גפני:

אני לא מאפשר.

ליאת גרבר:

(3) לעניין חישוב ההכנסה כאמור בפסקה (2), יחולו הוראות אלה –

(א) נמשכו מהחברה כספים, יראו כהכנסה במועד החיוב, את סכום משיכת הכספים בניכוי האמור בפסקאות משנה (1) ו-(2) –

(1) יתרת זכות של אותו בעל מניות שביצע את המשיכה, בדו"ח על המצב הכספי של החברה;

(2) סכום הלוואה שנטלה החברה מתאגיד בנקאי בלבד, לתקופה של שנתיים לפחות, אשר הועבר בתוך 60 ימים לידי בעל המניות המהותי, ובעל המניות המהותי הוא שנושא בכל עלויות הלוואה; ובלבד שהחברה לא העמידה ערובה כנגד אותה הלוואה;

(ב) הועמד נכס לשימוש בעל המניות המהותי, יראו את הכנסתו במועד החיוב, בגובה עלות הנכס ובניכוי הסכומים הבאים, והכל בערכי מועד החיוב –

(1) יתרת זכות של אותו בעל מניות שלו הועמד הנכס, בדו"ח על המצב הכספי של החברה.

(2) בנכס שהוא דירת מגורים - יתרת הלוואה מתאגיד בנקאי בלבד שכנגדה שעבוד קבוע של הדירה, אם השעבוד הוא לתקופה של שלוש שנים לפחות, ומוטל על אותו נכס שהועמד לשימוש בעל המניות המהותי;

(היו"ר רחל עזריה, 10:41)

ליאת גרבר:

פסקת משנה (א) אומרת שאם נמשכו מהחברה כספים במועד החיוב, שאמרנו שבכספים הוא השוטף פלוס שנה, יראו את סכום משיכת הכספים כהכנסה, ואנו מנכים פסקות (1) ו-(2) אם יש יתרת זכות של בעל המניות שביצע את המשיכה כנגד המשיכה, אנחנו בעצם מקזזים.

(2) – אנחנו מנכים סכום הלוואה, שזה בעצם הלוואה בק טו בק, שהחברה לוקחת מבנק לתקופה של שנתיים, אם בעל המניות המהותי הוא שנושא בהלוואה, כלומר סוג של צינור, אנו מנכים את הלוואה הזו, את יתרת הלוואה.

היו"ר רחל עזריה:

בבקשה.

יוסי אלישע:

שאלה לגבי יתרת הזכות. הגבלתם את יתרת הזכות בתחילת הדרך ל-12 חודשים - - ארבעה חודשים, אבל אם אני מבין נכון, אני אמור, כדי שהיתרה הזו תנוכה, להגדיר אותה כיתרה שהיא עד 24 חודשים, אז היא לא נכנסת ליתרת זכות שאני מנכה.

היו"ר רחל עזריה:

תודה. הערות נוספות? בבקשה.

יזהר קנה:

יש לי הערה כללית רוחבית, על הסעיף הזה. יש תפישה, שלהבנתי, נכונה, של רשות המסים. רשות המסים אומרת: בחברה יש כסף, היחיד מושך אותו – צריך לשלם על זה מס. 100%. הבנו את הרעיון. אבל מפה מתחילים להיכנס כל הסעיפים האלה, והסעיפים האלה מעקרים את העניין. אם לוקחים לא שנתיים אלא לשנה וחצי מהבנק, בק טו בק אותו דבר - זה לא בסדר וצריך להיות שנתיים. אני יחיד, אני רוצה לעשות את זה רק ל-16 חודש, כי אני צריך את זה ל-16 חודש למשהו ספציפי. אומרים לי: אם זה לא שנתיים, אבוד לך.

אחר כך, יש יתרת זכות לשמונה חודשים. בשמונת החודשים הללו משכתי סכום שהוא יותר קטן חמישה חודשים. אומרים לי: לא. שלם על זה מס. לא מצליח להבין.

היו"ר רחל עזריה:

בבקשה.

ג'ק בלנגה:

אני חושב שבפסקה (2) את השנתיים צריך להוריד לשנה, ובפסקה (2) למטה את שלוש השנים צריך להוריד לשנתיים. זה ארוך מדי. גם דיברנו על זה כמה פעמים.

היו"ר רחל עזריה:

בבקשה.

צבי פרידמן:

אנחנו מצטרפים להערותיו של נשיא לשכת רואי החשבון יזהר קנה. כל ההגבלות – שנתיים, יתרת זכות, 12 חודשים – רבותיי, זה לא יהיה ניתן ליישום בפועל ולא לביקורת. זה החמרות שאין להן מקום. זה החמרות לא מידתיות. לכן אני מציע – שחררו את הלחץ. לכן אני מציע - תרדו מהדברים הכבדים האלה. חוק חייב להיות פשוט, לא מסובך. החוק הזה מסובך. שנתיים, שלוש שנים, ארבע.

משה אשר:

בכחול הוא מאוד פשוט.

(היו"ר משה גפני, 10:44)

צבי פרידמן:

הערה טכנית: אתם אומרים: בנכס שהוא דירת מגורים. אין הגדרת דירת מגורים פה. זה צריך להיות דירה. בסעיף 2ב – זו כהגדרה טכנית.

ושוב, מצטרף לדברי יזהר קנה. שחררו, אל תנסו לדייק יותר מדי, מבחינת תפסת מרובה.

ליאת גרבר:

הוא צודק. זו דירה.

היו"ר משה גפני:

קיבלנו. בבקשה.

ישי חיבה:

ישי חיבה, מלשכת רואי חשבון. שתי הערות: אחת, שנאמרה פה ולא חודדה מספיק. אני לוקח מיליון שקל מחברה כהלוואה. מנגד, יש לי שטר הון. אני מציע שיתרת זכות שלי בחברה תקוזז ממשיכה שלי, בלי קשר אם היא יתרת זכות לשנה, לשנתיים או לשבע שנים. כרגע זה מוצג לשנה. נכון?

ליאת גרבר:

לא.

ישי חיבה:

זו הערה אחת. הערה שנייה, אני חושב שבשום מקום לא מספיק ברור, למרות שחלקנו מבינים את זה - שאם השתמשתי בנכס לשבוע ימים, כתוב: מועד האירוע הוא בתום השנה העוקבת או תום השנה הזאת, אבל לא ברור אם השתמשתי בנכס לשבוע או עד תום השנה - רק אז יש לי אירוע מס. גם לשבוע יהיה לי אירוע מס בסוף השנה? זה לא כתוב.

היו"ר משה גפני:

תשובות.

ליאת גרבר:

הכוונה שזה יהיה בתום השנה.

ישי חיבה:

שהנכס עדיין בשימוש.

ליאת גרבר:

ודאי.

ישי חיבה:

זה לא כתוב. גם כסף אם החזרתי.

ליאת גרבר:

אם זה לא ברור, נבהיר. אנחנו נחدد בנוסח, שהוא צריך להיות בשימוש.

היו"ר משה גפני:

בסדר. תביאו לנו את הנוסח.

ליאת גרבר:

לשאלתו הראשונה, הכוונה היתה יתרת זכות שלא מהווה תחליף להשקעה, שהיא באמת נזילה; שהיא לא שוכבת עשרים שנה והיא בעצם תחליף להשקעה.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

על כל סעיף פה יש ויכוח במקום לגמור את זה.

ליאת גרבר:

הכוונה היא שיתרת זכות אמתית תקוּזָז.

רובי בוטבול:

מחפשים לא יתרות של השקעות או יתרות לזמן ארוך, כי זה לא יתרת זכות.

צבי פרידמן:

למה אתם רוצים להטיל מס לא צודק? יש פה כפל מס. זה חמור, מה שכתוב פה. אני אומר לחברי הכנסת – רוצים פה להטיל מס לא צודק. יש לו יתרת זכות, יש לו יתרת חובה. היתרה נטו היא חצי. יש פה כפל מס, רבותיי.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש לדעת, על אילו עוד סעיפים יש מחלוקת?

רחל עזריה (כולנו):

כבוד היו"ר, אם המחלוקת היא במהות – בסדר. אבל אם זה בנקודות קטנות – שהדברים המהותיים יובאו.

היו"ר משה גפני:

אני הסכמתי לעזוב את הכולל ולרדת לחיי החולין כדי לדון בנושאים מהותיים. בדיונים האלה אני לא מבין. לא חשבתי שזה יקרה. תפקיד הוועדה הוא להכריע בחילוקי דעות שקיימים בנושאים מקצועיים. רשות המסים הם אנשי המקצוע. מצד שני יש הלשכות, שהם אנשי מקצוע שעוסקים בחיי היום-יום. אני ביקשתי שתדונו ביניכם. יביאו לפה חמישה-ששה סעיפים שיש מחלוקת, אנחנו צריכים להכריע – בסדר. כל הדברים האחרים, שהדיונים פה הם דיונים טכניים - רציתי להימנע מזה. זה גם לא מכובד לוועדה.

אני מקבל את עמדת החברים. זה לא יכול להימשך. שבו אתם. ב-16:00 נכריע בשאלות המהותיות.

משה אשר:

נקרא את הנוסח, כדי לראות איפה עוד יש מחלוקות, נשב אתכם ונחזור.

היו"ר משה גפני:

אבל כל הקראה פה הופכת להיות - - -

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

אם תגיעו להסכמות, נקרא את הנוסח בחמש דקות, ונגמור.

רחל עזריה (כולנו):

כבוד היו"ר, אומרים לי – ונשמח שנבדוק את זה – שיש הסכמות, והן נפתחות פה שוב מחדש.

ג'ק בלנגה:

לא. ישבנו 300 שעות על החוק הזה.

רחל עזריה (כולנו):

סליחה, החברים מהלשכות, החוק הזה צריך לעבור. אם יש לכם התנגדות מהותית לחוק, קודם כל תכירו בזה שהחוק צריך לעבור, ואפשר לדון לגבי סעיפים. אבל לא יכול להיות - חברות ארנק זו בעיה. לא יכול להיות שאנשים מייצרים מסלול כדי לא לשלם מסים.

יזהר קנה:

אנחנו מסכימים אתך ב-100%. חברות ארנק של שכיר בע"מ לא צריכות להיות. משיכת יתרת חובה לתקופה ארוכה צריכה להיות דיבידנד. היה אפשר לגמור את החוק הזה בארבעה-חמישה משפטים – זה מה שאמרנו, אבל אז באו ואמרו: 12, 14, 15, רוורס, בעלייה, בירידה. אי-אפשר ככה לעבוד. אחרי זה אני לא יכול לחתום על חוות דעת.

רחל עזריה (כולנו):

מצד שני, אנחנו חייבים לעבוד.

היו"ר משה גפני:

יש לנו ארכה עד 15:11 – לא מעבר לזה. נראה מה נספיק. אחרי זה אני חוזר להצעה שלי. בבקשה.

אורן פרנקל:

אורן פרנקל, סמנכ"ל כספים של אלוני חץ, מטעם פורום CFOS.

רחל עזריה (כולנו):

אם דברים הוסכמו, אל תפתחו את זה שוב, כי זה מייצר חוסר אמון בין כולם.

(היו"ר רחל עזריה, 10:53)

אורן פרנקל:

מה שמס הכנסה מבקש לעשות פה זה חיוב מס של מס שאינו אמת, כי אם בעל מניות נתן הלוואה וקיבל הלוואה מחברה שזה אותו שווי, ומיסוי של הדבר הזה, זה מס שאינו מס אמת, נקודה. אפשר לקרוא לזה איך שרוצים.

היו"ר רחל עזריה:

ההערה נרשמה לפרוטוקול.

אורן פרנקל:

לא, זה תיקון.

היו"ר רחל עזריה:

בסדר.

מיקי לוי (יש עתיד):

זה מהותי. שייתנו תשובה על זה.

היו"ר רחל עזריה:

לא נצא מראש מזה. נמשיך בהקראה. ניתן להם לעשות את המשך העבודה שלהם. יבואו עם דברים עקרוניים ואותם נפתור פה. זה לא עובד. כל הדברים שנשארים פתוחים – אתם ממשיכים בדיון, ואחר כך יהיה לנו פה עוד דיון, שבו נדון בדברים בפתוחים. אני מבקשת שנמשיך בהקראה. בבקשה, ליאת.

ליאת גרבר:

(7) בגין השימוש בנכס תיזקף לבעל המניות המהותי הכנסה מסע"פ 2(2) או סע"פ 2(10) בשיעורים הקבועים בסעיף 121 לפקודה, לפי הגבוה מבין שווי השוק של דמי השימוש בנכס, או השיעור שנקבע לפי

סעיף 3(ט)(1) לעניין הלוואה, כשהוא מוכפל בעלות הנכס; לעניין פסקה זו "עלות הנכס" - כהגדרתה בפסקה (1) בתוספת פחת שנצבר בשל הנכס;

ג'ק בלנגה:

פה צריך להוסיף: אחרי 2(10) בשיעורים - פסיק, לפי העניין.

היו"ר רחל עזריה:

יידון בהמשך. בבקשה.

ליאת גרבר:

(8) הוראות סעיף 3(ט) יחולו על משיכה של כספים מחברה, עד למועד החיוב;

(9) לא יראו כמשיכה מחברה בעקיפין, הלוואה שניתנה לחברה אחרת המשמשת לתכלית עסקית וכלכלית בחברה המקבלת את הלוואה, אם שווי השוק של הנכסים בחברה המקבלת לא פחת משווי ההתחייבויות בה, מיד לאחר קבלת הלוואה או בתום אותה שנה, ובלבד שהחברה המקבלת אינה תאגיד שקוף; לעניין פסקת משנה זו, "תאגיד שקוף" - חברה שהכנסתה, או הכנסתה החייבת מיוחסת לבעלי הזכויות בה, למעט אם כל בעלי הזכויות בה הן חברות החייבות במס לפי סעיף 126(א);

אסביר את פסקות (7) עד (9). פסקה (7) מדברת על כך שכשמשמשים בנכס, צריך לשלם שווי שימוש. שווי השימוש ייקבע לפי הגבוה מבין שווי השוק של השימוש או השיעור שנקבע לפי סעיף 3ט1 לעניין הלוואה. זה שיעור שמשנתה; היום הוא עומד, למשל, על 3.41%, כשהוא מוכפל בעלות הנכס. עלות הנכס זו עלות הנכס שהקראנו בפסקה (1) בתוספת הפחת, כי פסקה (1) זה ללא פחת.

פסקה (8) מבהירה שעד מועד החיוב - כלומר עד המועד שבו קובעים שזו הכנסה מדיבידנד או ממשכורת או מ-2.1, סעיף 3ט לפקודה ממשיך לחול על משיכת הכספים.

פסקה (9) אומרת: מאחר שאמרנו שהמשיכה היא במישרין או בעקיפין, אם ניתנת הלוואה מחברה לחברה, שמשמשת תכלית עסקית, והמבחן של שווי שוק נועד לקבוע שזו חברה - - - ולא חברה שעומדת לפני פשיטת רגל, במקרה של הלוואה כזאת, לחברה שהיא גם לא חברה שקופה, לא נראה בזה הכנסה של בעל המניות, שבעל המניות משך, כי זה הלוואה בין חברתית.

שגית אפיק:

קיבלתם הערות נוספות שלהם, ליאת? אם כן, תגידי כבר עכשיו. חבל שנתחיל את הפינג-פונג הזה.

ג'ק בלנגה:

הלוואות למוחזקות.

היו"ר רחל עזריה:

ליאת, יש דברים שסוכמו, שנטמעו?

ליאת גרבר:

יש משהו חדש שעלה אתמול בלילה. אנחנו עוד לא - - -

היו"ר רחל עזריה:

תמשיכו את הדיון.

יוסי אלישע:

הערה לוועדה. הנושא של הלוואות לחברות, ששווי הנכסים עולה על ההתחייבויות, צריך להבין - כל חברה קשורה בתחילת הדרך, לא עומדת בתנאים. לא עומדות חברות הזנק, לא עומדות חברות

שעוסקות בפיתוח, לא עומדות חברות שהעלות המימונית שלהן גבוהה משווי הנכסים, ומי בודק את שווי הנכסים האלה? כי אף אחד לא יודע לבדוק אותם. אנחנו לא יודעים לעשות הערכות שווי.

הרעיון הוא שחברת אם, או חברה אחת בקבוצה, נותנת הלוואת לחברות אחרות – אגב, כחלק אולי מהדרישות של הבנקים הממנים שרוצים שהכול יהיה ערבויות צולבות, אז כשזה נעשה, זה צריך להיות לגיטימי. עכשיו תחייבו את בעלי המניות בדיבדנדים או במשכורת?

מיקי לוי (יש עתיד):

אולי זה חלק מההתנהלות העסקית?

יוסי אלישע:

הסעיף הזה כמו שהוא, גומר את ההתנהלות הבין-חברתית.

משה אשר:

נבדוק את זה ונחזור.

(היו"ר משה גפני, 10:58)

היו"ר משה גפני:

עכשיו מה שנעשה - רבע שעה עכשיו נקריא, ושיגידו האם יש חילוקי דעות. לא נסיים את הישיבה.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

זה הפך להיות פאנל מקצועי בלשכת עורכי הדין.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש לומר לא מה הבעיות אלא לומר האם יש חילוקי דעות. בבקשה.

מיקי רוזנטל (המתנה הציוני):

אנחנו בעד החוק. תביאו לנו חוק נורמלי ונגמור עם זה.

ליאת גרבר:

62א. בעל מניות מהותי בחברת מעטים. (א) הכנסה חייבת של חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76, שאינה חברת משלח יד זרה כהגדרתה בסעיף 175ב, הנובעת מפעילות של יחיד שהוא בעל מניות מהותי בה כהגדרתו בסעיף 88, תיחשב כהכנסתו של היחיד כמפורט להלן: (1) הכנסה מיגיעה אישית לפי סעיפים 2(1), 2(2), או 10(2), לפי העניין – אם הכנסת חברת המעטים נובעת מפעילות היחיד בחבר בני אדם אחר, לרבות בצד קשור לאותו חבר בני אדם, והיחיד או חברת המעטים היו נושאי משרה באותו חבר בני אדם;

ג'ק בלנגה:

יש מחלוקות.

היו"ר משה גפני:

מהותיות?

ג'ק בלנגה:

כן.

היו"ר משה גפני:

מ-11:15 ניתן לכם פה חדר. תבררו ביניכם – תקלו עלינו את החיים. אנחנו נצטרך להכריע. תצטרכו לתת בכתב לאחר הישיבה אתם, מה ההשגות שלכם. אתם תיתנו תשובות, ואנחנו נכריע - לפי סעיפים, לפי הסדר. זה יהיה בסוף ההצבעות. כשייגמרו החוקים, בערך ב-16:00.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

יש הרבה חוקים.

היו"ר משה גפני:

הלאה.

ליאת גרבר:

(א) הכנסה מיגיעה אישית לפי סעיף 2(2) – אם הכנסת חברת המעטים נובעת מפעילות אותו יחיד בעבור אדם אחר, לרבות בעבור צדדים קשורים לאותו אדם, והיא מסוג הפעולות הנעשות בידי עובד בעבור מעסיקו;

(ב) לעניין פסקת משנה (א), יראו את פעולות היחיד כפעולות הנעשות בידי עובד בעבור מעסיקו, על אף כל דין או הסכם, אם מקורן של 50% או יותר מסך כל הכנסות או רווחי חברת המעטים, למעט הכנסות או רווחים בשנת המס שמקורם בחלוקת דיבידנד או ברווח הון, הוא בשירות שניתן על ידי היחיד או קרובו כהגדרתו בסעיף 76, לרבות עובדי החברה, לאדם אחד או לקרובו כהגדרתו בסעיף 88, במשך שנתיים לפחות, ובלבד שבתום השנתיים יראו את פעולות היחיד כפעולות הנעשות בידי עובד בעבור מעסיקו מיום תחילת מתן השירות;

(ג) על אף האמור בפסקת משנה (ב), לא יראו שירות שניתן על ידי שותף בשותפות, לאותה שותפות, כשירות שניתן לאדם אחד;

ג'ק בלנגה:

זה סתם לעשות צחוק מהעניין. ישבנו 300, 400 שעות בחוץ. אם מישהו מצפה שבתוך שעתיים-שלוש שנסגור את הנקודות האלה - לא נצליח.

היו"ר משה גפני:

תודה. תשבו אתם. תשכנעו אותם – מצוין. לא תשכנעו אותם – תנו את זה בכתב. תגידו שאתם חולקים עליהם, ונצטרך להכריע.

אייל לב ארי:

בעניין (2), יש פה עניין של סטטוס, וצריך ללבן אותו. אתם יוצרים סטטוס של יחסי עבודה. אתם רוצים חזקה. זה בעייתי במסגרת דיני המס ליצור משהו שהוא בנושא דיני העבודה של סטטוס יחסי עובד-מעביד. זה נקודות שגם חבר הכנסת פורר העלה בדיון הקודם. זה בעייתי.

משה אשר:

כאשר, למשל, מנהל כספים הופך למנהל כספים בע"מ, זה דבר שהוא לא תקין, ודאי לצורכי מס. לגבי יחסי עובד-מעביד – אנחנו לא מתערבים בזה, אבל לצורכי מס, מדובר פה באי-לגיטימיות מוחלטת.

אייל לב ארי:

זה סטטוס. בחקיקה אתה יוצר חזקה שכבר נוצרים יחסי עובד-מעביד.

ליאת גרבר:

אבל יש פיקציות כאלה בדיני המס כל הזמן.

משה אשר:

זה כמו שאמרנו קודם שיש בדיבידנד. ממשיכה להיות הלוואה, אבל זה דיבידנד לצורכי מס. גם שם יש שינוי בסטטוס.

ליאת גרבר:

גם משיכות הבעלים שדיברנו עליהם – אתה מסווג הלוואה כדיבידנד.

היו"ר משה גפני:

תודה. יש בעיה – אני מבקש למצוא לה פתרון. למחוק סעיף, להוריד סעיף, לכתוב אחרת. יש פה בעיה - צריך לפתור אותה עד 16:00. הלאה.

ליאת גרבר:

(ג) על אף האמור בפסקת משנה (ב), לא יראו שירות שניתן על ידי שותף בשותפות, לאותה שותפות, כשירות שניתן לאדם אחד; (ד) פסקה זו לא תחול על חברת מעטים המעסיקה שישה מועסקים או יותר; לעניין זה "מועסקים" – הועסק אדם לא יותר מארבע שעות ביום – ייחשב לחצי מועסק, ואם הועסק אדם חלק משנת המס – ייחשב לחלק ממועסק כיחס תקופת עבודתו לשנה שלמה;

היו"ר משה גפני:

מוסכם?

ג'ק בלנגה:

לא. מסכימים אולי לעובד וחצי ולא לששה עובדים.

היו"ר משה גפני:

לא מוסכם. אתם יושבים אתם. אם מגיעים להסכמה – מה טוב. אם לא – אתם נותנים את זה בכתב.

ג'ק בלנגה:

העברנו את ההערות האלה בכתב.

היו"ר משה גפני:

אז שוב. יש פה גם נוסח אחר.

ג'ק בלנגה:

זה אותו נוסח.

היו"ר משה גפני:

אתם נגד החוק?

ג'ק בלנגה:

לא.

היו"ר משה גפני:

אז תעזרו לי לנהל את הדיון ולא להקשות עליי. ב-11:15 יהיה דיון, מי העביר למי מה...

ליאת גרבר:

לעניין מקדמות כאמור בסעיף 175, של יחיד כאמור בסעיף זה, תצורף ההכנסה כאמור בסעיף זה למחזור העסקאות המהווה בסיס לסכום שלפיו מחושבות המקדמות; (ג) ניתן לגבות את המס על הכנסה לפי סעיף זה, לרבות המקדמות, הן מחברת המעטים והן מהיחיד; (ד) בסעיף זה - נושא משרה", בחברה - כהגדרתו בחוק החברות, בעמותה - כהגדרתו בסעיף 30(א)(4) לחוק העמותות, ובחבר בני אדם אחר - אדם הממלא תפקיד מקביל לאלה. אנחנו מבקשים להוסיף - שלחנו אותו אתמול לוועדה - אני מאמינה שהוא מוסכם: ובלבד שלא יראו שותף בשותפות שאינה נסחרת בבורסה בנושא משרה באותה שותפות;

היו"ר משה גפני:

יש סיבה שאתם כל פעם שולחים תוספות לילה לפני לוועדה? חשבתי שזה אירוע או משהו. אולי נעשה איזו חגיגה לפני הוועדה. בבקשה. מה אתם מוסיפים?

ליאת גרבר:

ובלבד שלא יראו שותף בשותפות שאינה נסחרת בבורסה בנושא משרה באותה שותפות;

היו"ר משה גפני:

אתם חולקים על זה?

ג'ק בלנגה:

לא. זה בהסכמה.

ליאת גרבר:

"צד קשור" - כהגדרתו בסעיף 103.

(3) בסעיף 77.

היו"ר משה גפני:

זה הסעיף השנוי במחלוקת.

אייל לב ארי:

נקריא את ההגדרה קרוב.

ליאת גרבר:

קרוב - כהגדרתו בסעיף 88.

בסעיף קטן (א), במקום "בתור דיבידנדים" יבוא "דיבידנד מתוך רווחיה", המילים "את רווחיה שהם טעוני מס לאותה שנת מס או חלק מהם" יימחקו, במקום "תוך שלוש שנים לאחר תום התקופה האמורה, ולאחר" יבוא "לאחר", ובסופו יבוא "לעניין זה, "רווחים" - כלל ההכנסה החייבת של החברה, בתוספת ההכנסות הפטורות ממס, לרבות שבח כמשמעותו בסעיף 6 לחוק מיסוי מקרקעין, אשר נצברו מיום התאגדותה עד תום שנת המס הפלונית, בניכוי המס החל עליה ובניכוי דיבידנד שהיא חילקה, ובלבד שסכום הרווחים לא יעלה על סכום הרווחים כהגדרתם בסעיף 302 לחוק החברות.

אייל לב ארי:

כיוון שהתיקון הזה לא מובן מבחינת איך שזה מוקרא לוועדה, כי הוא לא מחליף את שינוי 7 - הוא מתקן אותו - אקריא את סעיף 77 לפי התיקון, כפי שהוא מופיע. 77א. ראה המנהל כי חברת מעטים לא חילקה מתוך רווחיה לבעלי מניותיה עד תום 12 חודש לאחר שנת מס פלונית - להלן התקופה האמורה - וכי יש בידה לחלק רווחיה או חלק מהם בלי להזיק לקיומו ולפתחו של עסקיו, וכתוצאת אי-החלוקה,

הימנעות ממס או הפחתת מס, רשאי הוא, לאחר התייעצות בוועדה שיש עליה הוראה להלן, לאחר שניתנה לחברה הזדמנות סבירה להשמיע דבריה – ייתן הוראה לפקיד השומה לנהוג באותם שלא חולקו כאילו חולקו בתור דיבידנדים, לעניין זה רווחים. זו בעצם התוספת, זה היינו הך.

היו"ר משה גפני:

כל הסעיף פה הוא במחלוקת?

ג'ק בלנגה:

כן.

היו"ר משה גפני:

הלאה.

ליאת גרבר:

(ב) בסעיף קטן (ג), אחרי "כאמור" יבוא "לשנת מס פלונית", במקום "מהכנסתה הטעונה מס באותה שנת מס" יבוא "מרווחיה שנצברו".

אייל לב ארי:

הסעיף הזה אומר שהמנהל לא ייתן הוראות כאמור לשנת מס פלונית, אם חילקה חברה בתור דיבידנד בתום 12 חודש לאחר שנת מס סכום שאינו פחות מ-75% מרווחיה שנצברו.

ליאת גרבר:

אני עוברת להוראות מעבר, 40(א) סעיף 3(ט), כנוסחו בסעיף 96(1) לחוק זה, לא יחול על יתרת משיכות של כספים מחברה, הרשומה במאזן החברה נכון ליום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016), ובלבד שהיתרה האמורה, הושבה עד ליום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017). על יתרת המשיכות שהושבה, יחולו הוראות אלה: על יתרת משיכות של כספים שנוצרה לפני ל' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015), יחול הדין שחל לפני כניסתו לתוקף של חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016.

ג'ק בלנגה:

פה היה סיכום – וגם משה הסכים; לא יודע למה זה שונה – במקום 15, שיהיה כתוב: 31.12.12. אם יש הסכמה שלכם, יש הסכמה שלכם. למה לא לאפשר את זה מ-12?

ליאת גרבר:

אמשיך לקרוא ונחזור לזה.

ג'ק בלנגה:

יש שני תיקונים בכל הוראת המעבר. הסעיף הזה צריך להיות 12, ובסעיף הבא צריך להיות 2020. זה כל התיקונים. בואו נדבר על זה דקה, ונחתוך את זה. פה סיכמנו והסכמתם שזה 2012 – 31.12.12 או 1.1.13 – זה היינו הך.

היו"ר משה גפני:

בבקשה.

שרית פלבר:

שרית פלבר, משרד המשפטים. לנו היה קושי עם התקופה שנקבעה, עם הוראת המעבר, אבל רשות המסים הציעה לצמצם את הקושי בכך שהיא מנתה את הקופה מ-2015, ואסביר מה היה לנו הקושי.

הסעיף הזה יוצר דין ייחודי למצבים שבהם נמשכו כספים מתקופה מסוימת, והוחזרו עד 2017. האמצעים של רשות המסים כלפיהם מוגבלים לעומת הדין הקיים ולעומת הדין החדש. הקושי של משרד המשפטים היה, שאנו יוצרים דין מועדף לקבוצה מוגדרת של בעלי מניות בחברות, שלא חל על בעלי מניות בחברות בעלי אותם מאפיינים, שעשו להם שומה בעבר, והיו כפופים לדין יותר מחמיר. זה יוצר הבחנה לא מוצדקת בהכרח בין קבוצות של בעלי מניות בחברות. זה היה הקושי עם הסעיף מלכתחילה.

הפתרון שרשות המסים הציעה, לצמצם את התקופה, היה מקובל עלינו. אנו חושבים שזה מצמצם את האפשרות לטענות לאפליה. לכן עמדנו על כך שהסעיף יהיה - - -

ג'ק בלנגה:

לא - - -

היו"ר משה גפני:

אני לא מסכים. שבו אחרי זה. בבקשה.

ליאת גרבר:

(2) על יתרת משיכות של כספים שנוצרה ביום 'א' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015) או לאחריו, יחולו הוראות סעיף 3(ט).

(ב) הוראות סעיף 3(ט), כנוסחו בסעיף 96(1) לחוק זה, יחולו על נכס מסוג דירה שהועמד לשימוש בעל המניות המהותי לפני יום כניסתו לתוקף של חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016, שעלותו גבוהה משני מיליון שקלים וחמש מאות אלף ש"ח, לפי בחירתו של בעל המניות המהותי, באחת מפסקאות המשנה (1) עד (4) – (1) בחר בעל המניות המהותי להשיב את הדירה באופן מלא לרשות החברה, עד ליום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) – לא יחולו עליו הוראות סעיף 3(ט) כנוסחו בסעיף 96(1) לחוק זה, ואולם בגין השימוש בדירה עד השבתה תיזקף לבעל המניות המהותי הכנסה מסעיף 2(2) או סעיף 2(10) בשיעורים הקבועים בסעיף 121 לפקודה, לפי הגבוה מבין שווי השוק של דמי השימוש בנכס, או השיעור שנקבע לפי סעיף 3(ט) לעניין הלוואה, כשהוא מוכפל בעלות הנכס; (2) בחר בעל המניות המהותי להמשיך ולהשתמש בדירה, יחול האמור בסעיף 3(ט), ויראו את מועד החיוב ביום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017); (3) בחר בעל המניות המהותי להעביר את הדירה לבעלותו עד ליום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017), יחולו ההוראות הבאות – (א) על אף האמור בחוק מיסוי מקרקעין, מכירת הדירה בידי החברה לבעל המניות המהותי (להלן – יום ההעברה) לא תחויב במס שבח בידי החברה ובמס רכישה בידי בעל המניות המהותי.

(ב) במכירת הדירה על ידי בעל המניות המהותי, יחולו הוראות אלה – (1) שווי הרכישה של הדירה יהיה יתרת שווי הרכישה בידי החברה לפי חוק מיסוי מקרקעין; (2) יום הרכישה של הדירה יהיה יום הרכישה של הדירה בידי החברה לפי חוק מיסוי מקרקעין; (3) על אף האמור בסעיף 48א(ב) לחוק מיסוי מקרקעין, על השבח הריאלי שעד ליום ההעברה יחול חיוב במס בשיעור המס הגבוה ביותר הקבוע בסעיף 121 לפקודה, ועל יתרת השבח הריאלי שמיום ההעברה ועד ליום המכירה, יחול מס בשיעור הקבוע בסעיף 48א(ב)(1); יש פה תוספת שאנו מבקשים להוסיף: הוראות פסקת משנה זו לא יחולו אם הייתה החברה חברה משפחתית מיום התאגדותה ועד ליום ההעברה, ויחולו שיעורי המס הקבועים בסעיף 48א(ב) או (ב1) לחוק מיסוי מקרקעין;

אייל לב ארי:

למה? מה זה?

צבי פרידמן:

גם בית צריך להיות.

היו"ר משה גפני:

בסדר, מוסיפים בית. משה אשר עושה בשכל – הוא את ההקלות שהוא רוצה לתת לכם, בדיונים אחרי זה אתכם לומר: הוספתי לכם הקלות, ותוותרו בדברים האחרים. ככה מנהלים משא ומתן.

ליאת גרבר:

במכירת הדירה לא יחולו הוראות פרק חמישי 1 לחוק מיסוי מקרקעין;

(4) על אף האמור בפסקה (3), בחר בעל המניות המהותי לשלם את מס השבח ביום ההעברה, יחולו ההוראות הבאות - (א) יום המכירה לפי חוק מיסוי מקרקעין יהיה יום ההעברה ושווי המכירה יהיה השווי לפי הוראות סעיף 17 לחוק מיסוי מקרקעין; (ב) מכירת הדירה בידי החברה לבעל המניות המהותי לא תחויב במס רכישה בידי בעל המניות המהותי; (ג) על אף האמור בסעיף 48א(א) - זה צריך להיות: לחוק מיסוי מקרקעין - על השבח הריאלי יחול חיוב במס על בעל המניות המהותי, בשיעור המס הגבוה ביותר הקבוע בסעיף 121 לפקודה.

אנחנו מבקשים להוסיף גם כאן: הוראות פסקת משנה זו לא יחולו אם הייתה החברה חברה משפחתית מיום התאגדותה ועד ליום ההעברה, ויחולו שיעורי המס הקבועים בסעיף 48א(ב) או (ב1) לחוק מיסוי מקרקעין;

(ד) במכירת הדירה בידי בעל המניות המהותי, יום הרכישה יהיה יום ההעברה ושווי הרכישה יהיה שווי המכירה לפי חוק מיסוי מקרקעין ביום ההעברה.

(ג) הוראות סעיף קטן (ג) יחולו על נכס מסוג דירה שהועמד - -

ג'ק בלנגה:

אגב, שתי התוספות שעשיתם לחברות משפחתיות וחברות בית, הן ריקות מתוכן, כי אין שם עודפים שצריך למצות אותם כיתרת חובה. אין בחברות כאלה עודפים שהם יתרת חובה, נקודה. כל הפסקה הזאת מיותרת.

רחל עזריה (כולנו):

אם אין, מה זה משנה?

ג'ק בלנגה:

כי זה לכתוב סעיף שהוא ריק מתוכן. נחזור לזה אחר כך.

רחל עזריה (כולנו):

גם פשרות כאלה כבר עשינו. בסדר.

ליאת גרבר:

הוראות סעיף קטן - אני חושבת שזה צריך להיות פה (ב) - יחולו על נכס מסוג דירה שהועמד לשימוש בעל המניות המהותי לפני יום כניסתו לתוקף של חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016, שעלותו נמוכה משני מיליון שקלים וחמש מאות אלף ש"ח, מיום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018) ואילך.

ג'ק בלנגה:

פה סיכמנו, אדוני, 2020.

ליאת גרבר:

נדון בזה.

ואולם בגין השימוש בנכס עד ליום זה תיזקף לבעל המניות המהותי הכנסה מסעיף 2(2) או מסעיף 10(2) בשיעורים הקבועים בסעיף 121 לפקודה.

ג'ק בלנגה:

אדוני, פה סיכמנו 2020, ומשום מה זה ירד ל-2018.

היו"ר משה גפני:

למה?

ליאת גרבר:

זה לא סוכס, אבל נדבר על זה.

היו"ר משה גפני:

הלאה.

ליאת גרבר:

לפי הגבוה מבין שווי השוק של דמי השימוש בנכס, או השיעור שנקבע לפי סעיף 3(ט)(1) לעניין הלוואה, כשהוא מוכפל בעלות הנכס;

לעניין סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) - "עלות" - שווי הרכישה כאמור בחוק מיסוי מקרקעין בתוספת השבחות שביצעה החברה, או עלות לפי הדוחות הכספיים של החברה, לפי הגבוה; "שבח ריאלי עד ליום ההעברה" - החלק מהשבח הריאלי שיחסו לכלל השבח הריאלי הוא כיחס שבין התקופה שמיום הרכישה ועד ליום ההעברה לבין התקופה שמיום הרכישה ועד ליום המכירה; "יתרת השבח הריאלי" - ההפרש שבין השבח הריאלי לבין השבח הריאלי עד ליום ההעברה.

לכל מונח בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) תהיה המשמעות הנודעת לו בחוק מיסוי מקרקעין, והוראות החוק, לרבות לעניין הצהרות ושומה, יחולו על מכירות לפי סעיפים קטנים אלה.

ג'ק בלנגה:

אדוני, יש עוד סעיף אחד, שיש עליו מעין הסכמה בשתיקה, והוא עדיין לא נכתב בחוק הזה, שכל ההסכמות שלנו מתחילת החוק ועד סופו מותנות בהוראת שעה שתהיה ב-2017, שתאפשר חלוקת דיבידנד בשיעור מס מועדף. כל הנושא הזה - דנו בו - בכל דיון זה עלה בתחילת דיון וסופו. משה רק הנהן, ואני מציע שהוא ירחיב במשפט או שניים את עמדתו בנושא. הוא לא אמר כן או לא. זה סעיף מאוד מהותי.

היו"ר משה גפני:

כן, משה.

משה אשר:

אנסה להתייחס. הלשכות המקצועיות אמרו, כדי לפתוח דף חדש של כל העסקים שעשו משיכות, לקחו דירות, יש להם עודפים - בין אם זה ארנק, בין אם זה לא ארנק - הם מבקשים לעשות מהלך חד-פעמי של ניקוי שולחן, מה שנקרא. 25% מס זה המס שהיה ערב טרכטנברג 2011. אחרי זה, זה עלה ל-30% מס. הם מבקשים לנקות שולחן בהוראה חד-פעמית.

הבקשה של הלשכות הועברה לאוצר. יש עכשיו דיונים באוצר בנושא. אם זה יסתדר, נוכל להסכים להוראת שעה. אם לא, נצטרך לדון מה קורה עם זה.

היו"ר משה גפני:

מאיפה נדע אם אפשר להוסיף את זה?

משה אשר:

אם תהיה הסכמה אוצרית, נכין מייד נוסח.

היו"ר משה גפני:

מה זה הסכמה אוצרית?

משה אשר:

עם השר. נכין ניסוח קצר, אם יוסכם על-ידי השר – נגיש את זה.

צבי פרידמן:

כבוד היושב-ראש, עוד הערה אחת. לדעתי, יש פה חקיקה רטרואקטיבית. מי שקנה נכס - דירה למשל, בחברה.

היו"ר משה גפני:

בסדר.

משה אשר:

יש הוראות מעבר שדנות בזה.

צבי פרידמן:

קיבל ייעוץ מרואה החשבון. ראה שאין בעיה של מע"מ.

היו"ר משה גפני:

אני לא יכול להמשיך. היושב-ראש נתן לי הוראה, ולפי התקנון, אסור לי להמשיך. אין לי רשות.

אני מבקש שתשבו – נעמיד לרשותכם את חדר הישיבות הקטן שלנו. יש שם ציוד של התקציב – לא לגעת, אבל להמשיך את הדיון שם. לא נוכל לעשות דיון כזה נוסף. נוכל, אחרי שאתם מסיימים ביניכם – שאתם תגידו לנו – מה שלא חילוקי דעות. אשמח כמה שפחות חילוקי דעות – יהיה יותר מבורך. תביאו את חילוקי הדעות בכתב. אנחנו נשאל את השאלות ב-16:00 או כשיסתיים הדיון. נודיע לכולם, ואז נכריע בוויכוח בין הלשכות או בין הגופים לבין רשות המסים, אם יהיו נושאים שבהם תהיה מחלוקת. צריך לנסח את הוראת השעה הזאת בכל מקרה. צריך לבקש אישור מהשר. אם זה מוסכם גם עליכם, צריך להביא הסכמה לעניין. בתחילת הישיבה, שנמשיך אותה בעז"ה – גם ביקשתי לשנות את סדר-היום – תהיה הכרעה בנושא של מיסוי חברות הארנק. אני מקווה שתגיעו להסכמות. מה שלא תגיעו להסכמות, נצטרך להכריע. הכול מוכרע פה בהצבעה בסופו של דבר.

תודה רבה, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 11:25.